

شب قدر

قدر معانی متفاوتی دارد؛ از منزلت گرفته تا اندازه‌گیری و تقدیر امور. دربارهٔ اینکه چرا شب‌های ۱۹، ۲۱ یا ۲۳ ماه رمضان به شب قدر معروف شده‌اند، نظرات مختلفی وجود دارند؛ از جمله اینکه قرآن با تمام قدر و منزلتش بر رسول والا قدر، و به وسیلهٔ فرشتهٔ صاحب قدر نازل شده است. نه در قرآن و نه در احادیث مشخص نشده که شب قدر به صورت قطعی چه شبی است. اما در روایات آمده که شب بیست و سوم محتمل‌تر از دو شب دیگر است.

منزلت این شب چنان است که طبق روایات رسول خدا (صلی الله علیه و آله)، در این شب رختخواب خویش را جمع می‌کرد و کمر همت برای عبادت را در دههٔ آخر از ماه رمضان محکم می‌بست. همیشه هم این گونه بود که اهل و عیالش را در شب بیست و سوم بیدار نگه می‌داشت تا از درک شب قدر، و درک شب‌زنده‌داری محروم نشوند.

«او را غذا بدهید و آب بنوشانید. اگر زنده ماندم، صاحب خون خویش هستم. اگر خواستم او را می‌کشم و اگر نخواستم او می‌گذرم. ای مردم! اگر او را می‌کشید، در حقش زیاده‌روی نکنید که خداوند اسراف‌کاران را دوست ندارد.»

این‌ها جمله‌هایی هستند که امام علی (ع) خطاب به فرزند خود، امام حسن (ع)، دربارهٔ ابن ملجم مرادی گفت؛ مردی که در سحرگاه ۱۹ رمضان در مسجد کوفه ضربتی به سر حضرت علی (ع) وارد آورد. با این حال امام به فرزندش گفت: «فرزندم، ما خاندان رحمت و بخشایشیم. از آنچه که می‌خوری، به قاتلم بده و از آنچه که می‌نوشی به او نیز بنوشان.»
دو روز بعد از ضربت، امام علی (ع) به شهادت رسید.

شهادت امام علی (ع)

